

barn holder sig i live på trods af en meget lav fødselsvægt, og den mekanisme i livet skal vi da have respekt for. På samme måde kan vi ikke her lave faste grænser for, hvornår vi siger, at et barn er levedygtigt eller et barn ikke er levedygtigt.

Vi vil utrolig gerne have debatten, vi ser frem til at fortsætte den, men vi kan ikke støtte ideen med de faste grænser. Vi ser hen til justitsministerens videre bidrag til denne debat, men jeg vil godt lige sige, inden jeg slutter af, at justitsministerens indledende bemærkninger om, at Downs syndrom skulle være en speciel hård misdannelse, som gav anledning til, at man ikke skulle kunne have et godt liv, er vi fra radikal side helt uenige i. Vi kender mange eksempler på børn, der er født med Downs syndrom, som har haft et godt liv, har været en berigelse for deres omgivelser og for deres familier, så vi mener godt, at man kunne stramme de regler, der gælder for abortankenævnene, op og sige, at der er visse ting, som man sagtens kan sige til en familie, at det her kan den godt leve med, og det kan barnet også få et godt liv med, så lad os få en diskussion om det, hvor pinsom eller måske hvor følelsesladet den end kan blive.

Men de faste grænser vil vi advare meget stærkt imod; dem kan vi ikke støtte fra radikal side.

Justitsministeren (Frank Jensen):

For at debatten ikke skal give anledning til misforståelser hverken her i salen eller uden for Christiansborgs mure, så er jeg nødt til at sige, at når jeg nævnte Downs syndrom, var det et konkret eksempel på, at samrådet i 1996 havde givet en tilladelse til en abort i 24. uge. Så jeg refererede blot alene til den undersøgelse, som jeg sendte over til Folketingets Sundhedsudvalg.

Jeg siger ikke, at man skal give dispensation på grund af Downs syndrom; jeg trak det frem som en faktisk oplysning til Folketinget. Debatten med fru Margrete Auken var, om Folketinget skal sige, at provokeret sen abort ikke kan tillades en kvinde, fordi hun har fået diagnosticeret et barn med Downs syndrom. Den debat, vi har haft i dag, og vi må have i fremtiden, må så gå på, på hvilken side af skalaen f.eks. Downs syndrom ligger. Er det noget, hvor vi vil sige, at det kan give anledning til, at der kan gives tilladelse til en provokeret abort efter 12. svangerskabsuge? I dag kan det.

Det var blot det eksempel, jeg trak frem. Jeg er heller ikke selv personligt afklaret med hensyn til, om Downs syndrom i det tilfælde skulle have givet adgang til den dispensation, men den gav man. Det er et faktum, og det er ikke mig, der har givet den, men det er abortsamrådet.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil godt knytte en bemærkning til fru Elisabeth Arnolds indlæg, hvor fru Elisabeth Arnold klart gør opmærksom på, at det er svært at sætte grænser, ja, det kan man jo i virkeligheden ikke, for hvordan skal man fastsætte en teknisk grænse for, hvornår livet er livet værd? Det er jeg grundlæggende 150 pct. enig i, og det er vi i Kristeligt Folkeparti; man kan ikke graduere menneskeværd i tid. Men det er jo for så vidt den absurditet, vi har bevæget os ind på med abortlovgivningen, hvor vi har en 12-ugers-grænse, og hvor vi i og for sig nu står i suppedasen, fordi vi alligevel synes, at der er for mange sene aborter – i hvert fald en eller to eller tre, eller hvor mange der nu er.

Den fulde konsekvens af fru Elisabeth Arnolds synspunkt må jo så være, at der sådan set slet ikke skal være nogen grænser, at selv provokeret abort, som er foretaget i 30. uge – som der er set eksempler på, og som det fremgår af Det Etske Råds rapport – sådan set er o.k.

Jeg har bare understøttet det, som fru Elisabeth Arnold i virkeligheden dybest set lægger op til, at det må vi selvfølgelig også have en debat om. Efter vores opfattelse i Kristeligt Folkeparti kan man ikke graduere menneskeværd i tid. Livet begynder, når det begynder, dvs. på befrugtningstidspunktet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, debatten er svær.

Jeg er en af dem, der er meget stor modstander af abort, men tilhænger af fri abort – ja, sådan kan man altså godt have det, for i etiske spørgsmål er det altid ret svært. Det synes jeg vi skal holde fast ved i denne sammenhæng, og derfor også til justitsministeren om Downs syndrom: Problemet for os har været, at tidligere blev fostervandsprøverne taget meget sent, og derfor har der været sene aborter, også på grund af rene bagateller som Turners syndrom og Klinefelters syndrom. På et tidspunkt har